

РЕШЕНИЕ

№ 683

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6719** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба от Началник група при Отдел Пътна полиция на Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР) - Г. Б., подадена чрез пълномощник юрисконсулт М. Д., срещу решение по НАХД № 12512/2022г. на Софийския районен съд (СРС), 112-ти състав, с което СРС е отменил издаденото от нея Наказателно постановление (НП) № 22-4332-014914/09.08.2022г.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, противоречи на материалното право и е явно несправедливо. СРС неправилно приел, че Великобритания е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП). Административният орган обвързал фактическото основание на издаване на НП с констатациите в акта за установяване на административно нарушение (АУАН), които от правна страна били квалифицирани като нарушение на чл.162, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП): „Българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация

Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.“ От 31.01.2020г. до 31.12.2020г. започвал да тече 11-месечен преходен период, в който двете страни следвало да уредят взаимоотношенията си, като периодът можело да бъде удължен до 01.07.2021г. След изтичане на преходен период (част от него, тоест – преди 01.07.2021г.), считано от 01.01.2021г., О. кралство вече било третирано като трета страна извън ЕС и ЕИП. Според данни от МВР, „/www.mvr.bg/“, относно Брекзит, „в рамките на преходния период /до 31.12.2020/, свидетелство за управление на моторно превозно средство издадено от О. кралство, се признава за СУМПС“ до датата му на валидност или до края на преходния период – което събитие настъпи първо. Пряко последица от изтичането на тримесечния период по чл.162, ал.1 от ЗДвП било derogирането на валидността на чуждестранното СУМПС. Не бил налице и маловажен случай по смисъла на чл.28, ал.1 от ЗАНН, тъй като нарушението било на просто извършване, не били налице множество смекчаващи обстоятелства. Глобата в минималния предвиден размер. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Ответникът, чрез адвокат пълномощник Кр. С., в молба до съда от 09.10.2023г. заявява, че счита касационната жалба за неоснователна. В нея не били изложени конкретни пороци, видно било, че административният орган не правел разлика между ЕС и ЕИП. Великобритания била член на ЕИП. Претендира разноски. Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК – страна на по делото, за която решение е неблагоприятно, наказаното лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК – с връчено (по факс) съобщение за първоинстанционното решение на 05.05.2023г. и подадена касационна жалба на 15.05.2023г. срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С отмененото НП на лицето В. В. Д. е била наложена глоба в размер на 100 (сто) лева на осн. чл.177, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – „който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено“. В случая, при извършена проверка на КПП В. на 14.07.2022г., контролните органи на ОПП-СДВР са установили, че Д. управлява с чуждестранно национално свидетелство Великобритания номер D1M1T907013VV9CJ54, издадена от държава, която не е членка на ЕС или страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария повече от три месеца от датата на влизане в България. Била направена справка с ОДЧ, че водачът не е напуснал страната в последните шест месеца, поради което приели, че е налице административно нарушение, защото съответното СУМПС не е било подменено след изтичане на срока от три месеца по чл.162, ал.1 от ЗДвП.

За да отмени НП СРС е установил нарушение на материалния закон при издаването

му, като е приел, че в случая не е осъществено нарушение на чл.162, ал.1 от ЗДвП, тъй като в процесния случай АНО не е съобразил обстоятелството, че Великобритания, която е издател на свидетелството, представено от наказаното лице, е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, поради е счел тази норма за напълно неприложима в конкретната хипотеза.

Касационната инстанция намери крайният извод на въззивния съд за незаконосъобразност на НП за правилен, но като излага следните съображения:

Разпоредбата на чл.162, ал.1 ЗДвП, с която се свързва съставът на нарушението по чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

Следва да се има предвид, че след излизането на О. кралство Великобритания от ЕС по силата на Споразумението за оттегляне до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС в един преходен период. След изтичане на преходния период, предвиден по Споразумението за оттегляне на О. кралство от Европейския съюз, в Република България СУМПС, издадено от ОК, се признава като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към Конвенцията. В този контекст чуждите граждани, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната с техните национални СУМПС, до една година от датата на издаване на документа им за пребиваване в Република България. В този смисъл и съобщение на официалната страница на МВнР, достъпно на интернет страницата на министерството Информация за Брекзит (mvr.bg).

Следователно, за да се направи категоричен извод по валидността на процесното СУМПС и оттам дали ответникът е бил в нарушение, е необходимо да се посочат негови индивидуализиращи белези - на коя дата е издадено, на коя дата изтича валидността и др. относно действието му при условията на Брезит. Освен това с оглед установяване на тримесечния срок по разпоредбата следва да се посочи на коя точно дата е влязъл наказаниа с оглед съпоставката на този факт с предходните обстоятелства и преценка от кога започва да тече този срок. Самото свидетелство е посочено с номер, но нито дата на издаване, нито срок на валидност или друго са уточнени.

При липсата на ясна фактическа обстановка относно СУМПС и влизане в страната на наказания като описание в АУАН и НП, от една страна АНО е допуснал съществено процесуално нарушение при описание на нарушението, като не е посочил съществени обстоятелства, а от друга страна не е безспорно доказано от обективна страна извършен състав на нарушението по чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС, в което е достигнато до същия краен извод по същество и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника по

касация разноси за касационната инстанция, съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Видно от представения договор за правна защита и съдействие на л.23 по делото, последният е заплатил за касационната инстанция в брой адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева. Същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора.

По изложените съображения, Административен С.-град, XX касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.11.2022г., постановено по НАХД №12512/2022г., 112 състав, по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. В. Д., ЕГН [ЕГН] сумата от 400 лв. (четиристотин лева) разноси за адвокатско възнаграждение по настоящото дело .

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.